

Scanned by CamScanner

இஃ

திருச்சிற்றடலம்.
அருட்பெருஞ்சோதிதுணை.

திருவருட் பிரகாசவள்ளலார் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

இஃது

ஷடாந்த சமரசுகத்த சன்மார்க்க சங்கத்தலைவரும்
உத்தரஞான சித்திபுரச் சிற்சபை வகுத்தவருமாகிய
திருவருட் பிரகாசவள்ளலார்,
சிதம்பரம்

இராமலிங்க சுவாமிகள்மேல்,

திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ லக்ஷ்மி
மஹாவித்வான் சித்தாந்த ரத்னாகரம்
அ. வேங்கடசுப்புப்பிள்ளை யவர்களாலியற்றி

பெங்களூரில் வணிகர் துலதிலகரும்
ஷை சுவாமிகள் திருவடிக்கன்பருமாகிய
ம-ந-ந-ஸ்ரீ ம. அப்பாசாமி செட்டியாரால்

பெங்களூர் தண்டு:
நேஷனல் அச்சியந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.
பிலவனூர் மாகிஸ் தேவ

1902.

(Copy Right Registered.)

இஃது

சென்னை வைசியவணிகர் குலப் பெரியதனக்காரரும், திருவொற்றியூர்
அகத்திசுரர் தேவதான தர்மகர்த்தருமாகிய,
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கோவளம் அப்பாசாமி சேட்டியார் ஓயற்றியது.

சிறப்புப்பாயிரம்.

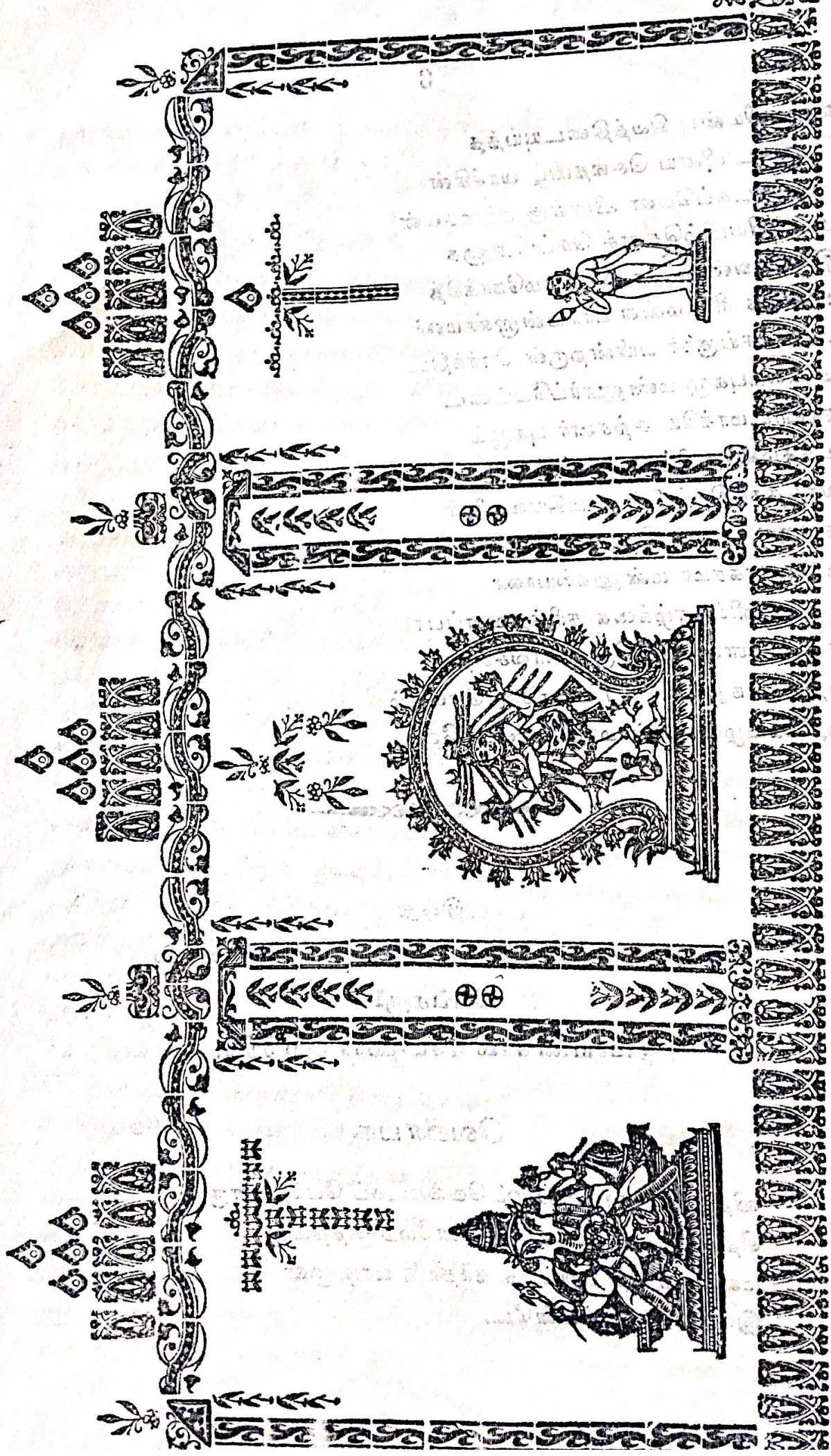
வேண்பா.

பொருணயமுஞ் சொன்னயமும் பொற்பு மிகுத் தோங்குந்
தெருணயமுங் காட்டிச் சிறக்கும்-அருணன்
றுதித்தனவி ராமலிங்க வொண்குருமேற் சாற்றும்
பதிற்றுப்பத் தந்தாதி பார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

அருட்பெருஞ் சோதி யாந்தனிச் சிவமே
தெருட்பெரு முத்தருஞ் சித்தரும் வியப்புற
உலகின் மன்னுயி ருவப்புற மலவிருள்
விலகிக் கரந்திட விளங்குபன் மதத்தரும்
சமரசச் சுத்த சன்மார்க்கத்தினை
யமைவுட னுணர்ந்தங் கபேத நலம்பெறத்
திருவருண் மேனி சிறந்துறக் கொண்டு
வெருவற மேதினி மேலவ தரித்தெனச்
செய்தவ மனைத்துந் திரண்டு வந்துற்றென
ஐதருள் விளங்க அவதரித்திட்டவன்
சற்குணக் கடலாய்த் தழைத்த தூயவன்
சிற்குணக் கடலுளந்தெளிந்து படிந்தவன்
தயவலா லொன்றைத் தானறியாதவன்
உயவெலாச் சமயத் துண்மை கண்டுணர்ந்தோன்

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

மேகம்போற் கருணைபொழி யருட்பிரகா சப்பெருமான் மிகுதிராட்சைப்
பாகம்போன்மெனவாறு திருமுறைசேர் திருவருட்பாப்பகர்செவ் வாயான்
மோகம்போக் கியராம லிங்ககுரு பரற்கணிவான் மொழியப்புக்க
சோகம்போம் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிக் காணைமுகன் றுணைத்தாள்காப்பே.

சித்தர்குல சேகரனி ராமலிங்க தேசிகன்மேற் செவந்திமாலை
சுத்தமுறத் தொடுத்தணியும் பரிசெனச்செந் தமிழ்மொழியாற் றொடுத்துச்
பத்திவினை பதிற்றுப்பத் தந்தாதி பாகமுறப் பகர்தற் கன்னோன்[சாத்தும்
வைத்தருளும் பெருங்கருணை துணையாக வவன்மலர்த்தாள் வணங்கி வாழ்
[வாம்.

இந்தமிழ்தம்போலினிப்பாள் வெண்பளிங்குபோலுருவாளிசையார்சங்கச்
செந்தமிழ் தந்தொளிர் தருமான் வெண்கமலா சனச்செல்வி திருத்தமாக
நந்தமிழ்தண் கடனிகரும் பேரருள்செய் தெனதுசெந்நா நயந்திருந்தாள்
வந்தமித வருள்பொழியி ராமலிங்கதேசிகன்சீர் வழுத்தத்தானே.

நூல்.

அறுசீர்க்கழி நெடி லடி யாசிரிய விருத்தம்.

தேருர்ந்து மேருவலன் குழ்தருமோர் செங்கதிர்போற் றிகழ்ந்து வற்று
நீருர்ந்த கடலுலகி லருட்கிரணந் தனைப்பரப்பி நெடியமூலக்
காரூர்ந்த குப்பாய நீக்கியருட் பெருஞ்சோதி காணக்காட்டுந்
தாரூர்ந்த வயங்கெழுதோ ளிராமலிங்க குருவடலூர்ச் சபைகண்டோனே.

கண்டாய்நீ வடலுறுசிற் சபையுளருட் பெருஞ்சோதி கண்ட பின்னே [ய்
கொண்டாய்நீள்மோனபதங்கல்லாலின் டுடையமர்ந்தோன்கோலம்பூண்ட
தண்டாய்நீங்காத்தொழும்பருடனின்ற யெனையுனடித்தண்டேன்மாந்தும்
வண்டாய்நீர் மையனாகப் பணித்தியருட் பிரகாச வள்ள லானே, (2)

வள்ளலாய் வடலூருள் வருவார்க்கு னருளமுதம் வழங்கா நின்றாய்
கொள்ளலாம் பரிபாக மின்மையினுற் பரிந்தேத்திக் கொளமாட்டாம
லெள்ளலா மலத்தழுந்தி மாழாந்தே னெனக்குமெந்தா யிரங்குவாயோ
பொள்ளலா மலவுடல்பொன் னுடலாக்கு மிராமலிங்கப் புனிதத்தேவே()

தேவேமெய்ஞ் ஞானவருட்பிரகாச வள்ளலெனத் திகழா நிற்குங்
கோவேயெண் குணமலையே வடலூறுசிற் றம்பலத்துட் குலவுஞானப்
பூவேயப் பூமணமே மணங்கமழ்செந்தேனேநின் பூந்தாட் கென்சொற்
பர்வேறத்தொண்டுகொண்டாய்முன்னெ துமா தவம்புரிந்தேன்பதகனேனே

பதமலரைக்கும்பிடுவோர் குறிக்கொண்டு நாவாரப் பாடாநிற்போர்
நிதமலரைச் சொரிந்திடுவோ நிதயமலர் மிசையிருத்தி நினையா நிற்போர்
மதமலரை நிகருமகத் தருக்கொழிந்தோர் தரிசிக்க வடலூர் வாயற்
புதமலர வருஞான சித்தசிகா மணியேயெற் புரந்தாள் வாயே. (5)

புரப்பாயிச் சிறுநாயேன் றனையெனநின் மலர்ப்பாதம் போற்றா நின்றேன்
இரப்பாருக் கிரங்குநர்போ லெனக்கிரங்கி யருள்புரிய வெண்ணுகண்டாய்
வரப்பாவ லோர்வணங்கத் தக்கவருட் பிரகாச வள்ள லேபுன்
னிரப்பாலெய்த் தவர்க்கருளுங் கற்பகமே யிராமலிங்க நிமலவாழ்வே. (6)

வாழ்வனைத்து நின்மலர்க்கட் கடைநோக்கா லன்பர்பெற வழங்கி யன்னார்
தாழ்வனைத்து மவர்பகைவர் தமைச்சாரப் புறம்போக்குந் தயவு ளானீ
ஞழ்வனத்து வடலூருட் கதிர்மதிதீ மண்டலத்துட் சோதிபோலுழ்
போழ்வனப்புத் திகழ்தரவாழிராமலிங்கா ரியநின்றூட் புகல்புக்கேனே (7)

புகன்றார்க்குன் சீர்நினைப்பார்க் கருள்காமதேனுவுனப் பொலிந்துளாய்நீ
யிகன்றார்முன்னெனைப்பாதுகாத்தருளும்பெருந்துணை நீ யெனவடைந்தே
னகன்றாழ்ந்தவருட்கடலே வடலூறுசிற்சபைமருவு மருட்சோதிக்கோர்
மகன்றானென் றெணவிளங்கு மிராமலிங்கருவேகண் மணியன்னானே(8)

அன்னையொப்பாயத்தொப்பாயிருநிதியம்போல்வாய்நின்னடியனேற்கோ
மன்னையொப்பா யுனதுதிரு வழித்துணையே புகலாக வழிபாடாற்று [ர்
மென்னையொப்பாருணர்வில்லார் பிறருளரோ வெனையுருட்கிலக்காவைப்
பொன்னையொப்பா யருட்பெருஞ்சோ தியைப்போற்று மிராமலிங் [பாய்
கப் பவரேறே.

புலவர்புகழ் சைவநெறிக் குரவரொரு நால்வர்பதம் போற்றி யன்னார்
நிலவுபெருங் கருணைதனக் கிலக்காகிப் பரம்பரன் சீர் நிகழ்த்தி நின்றாய்
மலவலிநீத் தருள்வலிபெற் றெல்லாஞ்செய் வல்லசித்தாய் வடலூர்வாழும்
குலவரையே யிராமலிங்க குருமணியே குறைதவிர்த்தாட்கொள்ளு வாயே.

வேறு.

வாயிலோ ரைந்திற் புலனெனும் வேடர் வசத்தனாய் மறனெனா மியற்றி
நாயிலோர் கடைய னாயினே னந்தோ நரகிடை விழாமலென்றனை நீ
தாயிலோர்கருணைகாட்டியாண்டருள்வாய்தமியனே னின்சரணடைந்தேன்
காயிலோர் புகலு மில்லையென வடலூர்க்கத்தரா மலிங்கசற் குருவே. (11)

குருபரனெனவே குவலயத் தறிஞர் குறிக்கொளச் சிவநெறி விளக்கி
யொருபர ஞான மெய்தியாறந்த முஞ்சம ரசமெனத்தெரித்தாய்
வருபர வுணர்வில் வயங்குபே ரொளியே மன்னுசீர் வடலுறு மோன
சொருபமே யிராம லிங்கவாரியனே சோர்வற வென்னையாண்டருளே (12)

என்னையாண் டருளுமெலாம்வல்லசித்தே யெழில்வடன்மேவுசிற்சபையிற்
றன்னையாண் டவஞ்சக்கத்துளோர் மதிக்கத் தன்னிகர்ஞானநாடகஞ்செய்
மன்னையாண் டேத்தியருட்பெருஞ்சோதிவடிவுபெற்றொளிர் தருங்கோவே
மின்னையாண் டிருக்கு மிடத்திரா மலிங்க விகிர்தனே யுய்யுமாறுரையே()

உய்யுமாறுரையா யுன்பத மடுத்தே னுன்புக ழியம்பிடுகின்றேன்
ஐயனே களைக ணீயென நினைத்தே னருட்பெதிஞ் சோதிவாழ் வடலூர்த்
துய்யனே யிராம லிங்கமா மணியே துணைவனையணையென்றிறைஞ்சிப்
பொய்யனே னினையேநம்பினேனென்னென் புனிதஞ்ச்செயவல்லவரசே()

வல்லவா வடலூ ரருட்பெருஞ் சோதி வாழ்வினைத் தாழ் வறப்பெற்ற
நல்லவா தூய வருட்பிர காச நற்றவா நினதுசந் நிதிச்சீர்
சொல்லவாக் களித்தராமலிங் கானின்றுணையடி துணையெனப் பிடித்தேன்
பல்லவா வுலகர் மதித்திடவேண்டும் பரிசெலா மீந்தருளெனக்கே. (15)

சந்தனை யுணையேத் திமெதியதனா லெனைப்பணி கொண்டனை வடலூர்
வேந்தனி லோங்குமருட்பிர காச வித்தகா வான்மசொ ருப
மாந்தனி யதுல வான்பொரு ளானா யடியனேற் குறிக்கொளல் வேண்டுஞ்
சாந்தநற் பதமே திகழிரா மலிங்க சற்குரு மாணிக்கமணியே. (16)

மாணிக்க வாச கப்பெரு மான்சொன் மலர்த்தமிழ்த் தேனைவாய் மடுத்து
காணிக்கை யாக வருட்பெருஞ் சோதிக்கடவுளைப் புகழ்ந்தபா வலங்கல்
பேணிக்கு நறுஞ்சா நெனவினித் திடநீ பேசின திருமுறை யாறும்
வாணிக்கு வரம்பா மருட்பிரகாச வள்ளலாய் வயங்குமா தவனே. (17)

மாதவச் சித்த சிகாமணி யெனவே வயங்கிய ஞானசற் குருநீ
யாதவற் கிணையா வெனதகத்திருநீ யறுத்தது பளிங்கென விளங்க [சே
வோதவத் தைகனையொழித்தெனைக் காட்டி-யொளிர்ந்தனைவாழியென்னர
தீதறு மிராம லிங்கமா மணியே சேதனர் போற்றவாழ் பவனே. (18)

பவந்தனை யீட்டிப் பதைத்தபல்பிறப்பும் பயன்பட விம்மையேயெனக்குச்
சிவந்தனை வடல்வா ழுருட்பெருஞ் சோதித் திருவினை வழங்கவல்லவனீ
யுவந்தனை யெனையுந்தொண்டுகொண்டனையீ துண்மையேலுய்யுமாறருளாய்
தவந்தனை யுலகர் தம்பொருட் டாற்றுந் தனியிரா மலிங்கநாயகனே. (19)

இராமலிங் காய நமவெனப்பணிவோ ிடருளார் நலமெலாம்பெறுவார்
அராமலிங் தாடு சடையனார் வடலூ ருருட்பெருஞ் சோதியாரருளா
னிராமயங் குலவ வருட்பெருஞ் சித்து நினைந்தவா றுடுவர் மீட்டும்
வராமலின் பத்தேனுக்வர்தாமெனவே மதிஞர்சொன்முழங்குவமாதோ()

வேறு.

மாதர் மையலற் றில்லற வாழ்வினை யொறுத்து
வேத மோது மெய்ப் பொருளினை வேட்டுளத்துறவே
போது மென்றுசொற் றொண்டொடு மாதவம் புரிந்த
நீத ராமலிங் காரிய நின்னடி சரணம் ... (21)

சரணஞ் சார்ந்தவர்க் கிரங்குநற் றயவுசா லந்தக்
கரண மேயரா மலிங்கர்தாட் கமலமே சனன
மரண நீங்கவென் சென்னிமேல் வைகியஞ் ஞான
வரணம் பேர்த்தலின் மவுனவான் சுகமரு விடுமே ... (22)

மருவு நின்னருட் பாவினில் வருமுதல் வெண்பாத்
தெரிவ ருங்கதி தெரிக்குதான் முழுவதுந் தேர்வோர்
குரவ ராயுலகோர்குறிக் கொள்ளவாழ்குவரேற்
பொருவி லாதரா மலிங்கநின்புகழ்கண்டார் புகல்வார்... (23)

வார மோங்குகின் திருவருட் பரவினுள் வழத்து
நாரி பாகனார் திருவடிப் புகழ்ச்சிதேர் நலத்தோர்
ஆரி யத்திரு மறைப்பொரு ளறிந்துய்கு வாரேல்
யார ளந்தறி குவாரா மலிங்ககின் னிசையே ... (24)

இசையி னோடிய னாடகத் தமிழ்வடக் கெல்லை
யசல வேங்கடம் போன்றுதண் டனிகைவே ளருளா
னசையு ருதமெய்ஞ் ஞானசம் பத்தெலா நண்ணு
நிசசொ ருபரா மலிங்கமென் வாழ்முத னிதியே ... (25)

கிதியு மீகுவ னிடமுடனேவலு நேர்வன்
கதியு மீகுவன் கற்பவை கற்றவ ரவையிற்
பதியு மாகவைத் தருளுவன் றன்பதம் பரவும்
விதியு ளார்க்கிரா மலிங்கவே ளென்பர்மே லவரே ... (26)

மேலு லாஞ்சித்தர் மதித்திடச் சித்தெலாம் விளங்கிக்
கால மூன்றையுங் கருத்தினுட் கண்டுவாழ் நினைக்கல்
லாலின் கீழமர் தகூறினா மூர்த்தியென் றடைந்தேன்
சீல மேவிரா மலிங்கதே சிகவருள் செய்யே ... (27)

செய்யுண் மாலைநின் சேவடி புனைந்திடுஞ் சிறியேன்
பையு ணீங்கியுய் பாக்கருள் பாவிக்க வேண்டு
மையுண் கண்ணியர் மாலறவென்றரா மலிங்கத்
துய்ய னேவடல் வாழ்வெனத் துலங்குகின் றவனே ... (28)

துலங்கு சீர்வட ளருட் பெருஞ் சோதிவாழ் சவையை
யிலங்கத் தோற்றுவித் தலகில் சித்தாடுவா னெண்ணி
விலங்கு ருதநற் சமாதியின் மேவுமா தவரா
மலிங்க தேசிகா வென்றனை வாழ்விக்க நினைவே ... (29)

நினையு நின்னடித் தாமரை நெஞ்சிடை நிறுவி
வனையு மென்றமிழ் மாலையைச் சூட்டுபு வணங்கு
மெனையு நின்றிருத் தொண்டருட் கூட்டுதற் கிசைவா
வனையு மத்தனு மாமிரா மலிங்கவா ரியனே ... (30)

(வேறு)

ஆருரன் பசிநீங்கக்கச்சூர்க்கோயி
 லரனார்முன் சோறுட்டிக்காத்ததே போற்
 நேருருந் திருவீதியொற்றியூரிந்
 றியாகேசர் நிற்பகிகண் டிரங்கியோர்நான்
 காருருநள்ளிரவி லன்ன மூட்டிக்
 களைமாற்றித் தாய்நீர்மை காட்டி னாரே
 னீருருஞ் சடைமுடியா நிராமலிங்க
 நெடுந்தகைநின் றெண்ணெவந்தாரென்னலாமே.

...

...(31)

என்னிசைப்பே னின்மகிமை வடலூர்தன்னி
 லெந்தாய்நீ மோனபதம் புகுந்தபின்னர்
 நின்னதுசந் நிதிக்ண்டுபுதல்வர்குழ
 நேயமொடுதிரும்பியதோர் மடவாளாங்கே
 மன்னியதோர் நதிநீத்தங் கடக்கமாட்டாள்
 வருந்திநிற்க வெதிர்போந்துநீத்தந்தானே
 நன்னர்வழி விடப்பணித்துக் கடத்திக் காத்தாய்
 நற்றுணைவா விராமலிங்கச் சித்தர் கோவே

...

...(32)

சித்தர்கிகா மணியேயி ராம லிங்க
 தேசிகனே நின்கருணைக்கெல்லையுண்டோ
 வித்தகநின்னடியானோர் வணிகன் கானில்
 விடநாகந் தொடவரல்கண் டென்மே லாணை
 வைத்தகலமுப்பகலங் கதுசெல்லாமல்
 வருந்திநிற்கும் பரிசினமுற் றுணர்விற்கண்டே
 பத்தன்வரப் பணித்தாணை விடுவித்தாங்கே
 பணிசெலவிட்டமுதுண்டாய் நின்னேராரே

...

...(33)

நின்னருட் சீர்பாடியவே லாயுதப்பேர்
 கிபுணனுடல் வீங்கியவெம் பாண்டுநோயாற்
 பன்னரிய துயர்மேவிப்பண்டிதத்தாற்
 பலன்காணானின்கோயில் வரயிற்பள்ளி
 துன்னினனாய்க் கிடந்தழல்கண் டவனாகத்தைத்
 தூயதிரு மலர்க்கரத்தாற்பரிசித்தன்னான்
 இன்னுயர்கா த்தனைராம லிங்கத்தேவே
 யென்னிசைப்பே னின்சித்தின் பெருமையானே

...

...(34)

யானாரெங் கோனாரென் றறியாதேனை
யினிதானா மிராமலிங்கமணியே நீதான்
மேனாளோர் பிரமவிராக் கதனாற்றுன்ப
மேவியவந் தணனின்பால் வருமுனோக்கி
யானாதங் கமரடியார்க்கறிவித்தன்னா
னணைபோதிலவணிநுக்கப் பணிமினென்றே
தானாகத் தனியிருந்தன் னவனைக்கூவித்
தரிசனந்தந் திடரொழித்தாய் கருணையென்னே ... (35)

கருணைநெடுங் கடலேயிராம லிங்கக்
கண்மணியேயடியர்புடைசூழச்சென்றோர்
தருணமொரு பதிக்கேகியாமந்தன்னிற்
சயனித்த புறந்திண்ணைசேரோர் வீட்டில்
இரணமனந் தளர்ந்து குன்மனோயான் மாழ்கோ
நிரெட்டி யழுங்குரலொலிகேட் டில்லத்துட்போய்ப்
பருணிதர் மெச்சிடத்துளசிக் குடிநீ ருண்ணப்
பணித்திடர்நீக் கினைதன்வந் திரிநீபோலும் ... (36)

திரியாத மனத்தன்ப னோர்வேளாளன்
நிகழ்கூட லாருறைவான் றன்னோர்மைந்தன்
தரியாத சுரப்பினியா லிறுதிசாரந்
தருணமுற நினைநாடியின்றோ ரேத்தப்
பிரியாத பெருஞ்சபையோர் கேட்கஞானம்
பேசுங்காலுணர்ந்து சித்தொன்றாடிக்காதாய்
கரியானா யெவ்வுயிர்க்குமிராமலிங்கக்
கண்மணி நின்பெருமையவன் விளம்பினானே ... (37)

விளம்புபல சித்துவினையாடல் செய்தாய்
வித்தகரா மலிங்ககுரு மணியே புன்செய்
வளம்புனைசிற் றார் மேட்டுக் குப்பந்தன்னில்
வசித்தினொ ளங்கணைந்தோர் சித்தனாக
தளம்பல தீ யிடைவைத்தா டகஞ்செய்தீந்தான்
தன்புடை சூழ்ந்தவர்க்கெனல்கேட்டவனைக்கூவி
இளம்பினை செய் யேலிதெ ன்றாய் மீட்டுஞ்செய்தான்
இருந்தைகண்டான் கருங்குழியாரிசைப்பா ரீதே. ... (38)

தொன்றோ பலவென்பார் நின்சித்தாட
 வினிதுணர்ந்தோர் கேட்பவருக் கிராமலிங்க
 மூதுணர்வோய் முழுப்புலவோயென்னொன் சொல்வேன்
 முதுதவ நீ யாற்றிய நாட்சாலை தன்னில்
 ஆதுலருக்கமுதிலையென்றதெத்தோர் கூற
 ஊகங்கசிந்து சிவத்தினையோர் பதிகம்பாடிப்
 பாதமலர் துதித்தனைதண் டெம்பல்பாண்டில்
 பல்பதி நின்றடைந்தன கண்டார்பல்லோரே ... (39)

பல்குணத்துப்பன்மாந்தர் தமக்குங்கால
 பயநீங்க நயம்படுசொல்லாலிறந்தோர்
 சில்கணத்திற்றம் முயிர் பெற்றெழுவே செய்யுஞ்
 சித்தருரு வருதருண மிதுவே யென்றாய்
 நல்குணவுண் டாங்கிருந்தார் நேயர்ஞான
 நலமநியாரிகழந் தொழிந்தாரிராமலிங்கத்
 தொல்குருவே யினையவருள் வினையாட்டென்று
 தொடங்குவதோ தெளியும் வணமறிவிப்பாயே ... (40)

(வேறு)

அறிவினையறிந்தாயாங்கே யறிவினுக்கறிவு தன்னைப்
 பிறிவினை யின்றிக்கூடிப்பேரொளி விளக்கம் பெற்றாய்
 செறிவினை யிலாத ஞான சித்தராமலிங்க நீநல்
 லுறவென வுளப்பூங்கோயி லுனைநீறி இத் துதிக்கின்றேனே ... (41)

துதிக்கெனை யியக்குஞான சொரூபனா மிராமலிங்கன்
 மதிக்கொரு விளக்காநின்றான் மலவிருள் விலகச்செய்வான்
 விதிக்குநானஞ்சவையான் வேட்கைதீர் விமலமுத்திப்
 பதிக்குநற்றுணையுமாவான் பானுமண்டலத்தினானே ... (42)

பானுமண்டலத்தோர் ஞான பானுவாம்பர்க்க மூர்த்தி
 தானென நமையாள்கின்ற சற்குரு ராமலிங்கக்
 கோனாய் சித்திமூன்றுங் குலவநம் பால்வழங்கு
 வானென மதித்து நெஞ்சே வணங்குது மவன்றூட்போதே ... (43)

போது வீண் போதராமற் புண்ணிய னிராமலிங்கக்
கோதுதீர் ஞானமூர்த்தி குகாகழற் கமலம்பாடி
யோதுமெண் சித்திமுத்தி யொன்றிவாழ்ந்திடலாநெஞ்சே
ய்துநீ விழைந்தாயென்னி விறைபணி புரிசுவாயே ...

...(44)

ஹைபணி செயமலங்க ளிரிந்திடு மெனுமெய்துஞான
மறைமொழி யுணர்ந்த நெஞ்சே வருதிரம் வடலூராளி
குறையறு மிராமலிங்க குருநமைக் குறிக்கொண்டாளத்
திறைசெலுத்துதல்போ லன்னான் சேவடி பாடலாமே

...(45)

பாடல மாலே போலப் பாடல மாலே சாத்தி
நாடல கிலாத சுத்த ஞானநம் பாலதாக
வாடல மாகியின்ப வாழ்வுற விராமலிங்கர்
தாடல வைத்து நெஞ்சே தருக்கறத்துதித்து நாமே ...

...(46)

நாமெனு மகந்தை தீர நஞ்செய லவனதாகப்
பாமர நீங்கஞானப் படிவமுற்றருள் விலாசத்
தோமறு வடலூர்மேய தொல்லருட் பெருஞ்சோதிக்குட்
போமள விராமலிங்கன் பொன்னடி புகழுவோமே ...

...(47)

புகழுவோமிராமலிங்கன் பொன்னடி வணங்கு கிற்போ
மிகழுவோஞ் சனனவல்ல லின்னருட்டுணையினாலே
யுகழுவோ மாணவத்தை யருட்பெருஞ் சோதிக்குள்ளே
திகழுவோ ஞானானந்தத் தேனினைப் பருகுவோமே ...

...(48)

பருகுமின் னமுதமொப்பான் பளகிலா விராம லிங்கன்
தருகுவ னிதுநாள் காறுந் தராதபே ரெய்தும் வண்ணம்
வருகுவென் புவிவாழ்விக்க வாய்மையீ துணொன்பான்போ
ஔருகுமென்னிடத்துவந்தா னுணாத்தசொற் பணிகொண்டானே ...

...(49)

கொண்டல்வந்துறங்குஞ் சோலைக் குளிரிழல் வடலூர்மேய
வண்டர்க ணாத நெம்மானருட்பெருஞ் சோதிக்காளாய்த்
தொண்டது செய்யப்பெற்றேன் றாயவ னிராமலிங்கன்
புண்டைநற் றவத்தாலென்னைப் பற்றிநின் றசைத்தலானே

...(50)

ருவருட் பிரகாச வள்ளலார் பற்றுப் பத்தந்தாதி.

(வேறு)

(தனன தானதன தானதந்தன)

அசை விலாதவயி ராக மொன்றிலே
னகில வாழ்விலக மாலொ ழிந்திலேன்
வசையி னீதிநெறி யேநடந்திலேன்
மறம தேபுரிய நாளுமஞ்சிலேன்,
கசிதலே துமறியேனு ளன்புதீர்
கடைய னேனுமுயு மாறிரங்குமோ
இசைதவாதவடன் ஞான மன்று வாழ்
இறைவ ராவொளிராம லிங்கமே

...

...(51)

(தான தனத்தன தான தய்யன)

மேனி மினுக்கிய மாதரல்குல்வீழ்
வேனை யுனக்கினி தாளவல்லை நீ
ஞான நெறிக்கிசை யாத புல்லனே
னாடு மருட்பிர சாத நல்குவாய்
பானு நடுத்திகழ் சோதி மெய்யனே
பாச மறுத்தவர் மேவு துய்யனே
வாளை நிகர்த்தருண் மாரிபெய்யுமோர்
மாசிலருட்பிர காச வள்ளலே

...

(52)

(தனத்தன தானன் தான தந்தன)

அருட்பிரகாச விராம லிங்கனார்
அருட்சிவஞான விநோதமைந்தனார்
மருட்சக மாயையி னாடல்வென்றுளார்
வடற்சபை மேவிய சோதி நண்பனார்
தெருட்பத வாரிச நாமென்கணை
செழித்த மகேசரெனாவெதிர்த்துகார்
இருட்பிணி தீருப தேச மொன்றுநேர்
எழிற்குரு வாயினர் தேர கண்டரே

...

(53)

(தந்த தானதன தான தந்தனா)

கண்டு போலமொழி யாடு மங்கைமார்
கண்செய் மோகமடையாத சிந்தையார்
தொண்டர் சூழ்குருவிராம லிங்கனார்
சுந்தரானன சரோரு கந்தனோ
டண்டு பானுமதி நீர்மை யொன்றிவாழ்
அங்க னாளரெமை யானு மன்பனார்
கொண்டல் போலவுப காரமிஞ்சினார்
சூன்றின் மீதிலகுசோதி யென்பரே

... (54)

(தான தாந்தன தான தந்தனா)

சோதி வாய்ந்தவிராமலிங்கனார்
தூய தாங்கழல் பாடுமென்புளார்
கோது தீர்ந்தவராகி யெங்குமே
கோயிலாண்ட மகேசர் பங்கில்வாழ்
மாது போன்றறமே புரிந்துசீர்
வாழ்வு மாந்தர்கள் சாரமுந்துவார்
தீதெலாங்களை வார் விளங்குவார்
தேவர் வாஞ்சைசெய் பேறடைந்தரோ

... (55)

(தனன தார்த்தன தானதந்தனா)

அரிய சீர்த்தவ சாதனங்களா
லருளி னாட்டமொடேமுயன்றிலேன்
பிரியமாய்ச்சக காரியங்களே
பெருகும் வேட்கையறாத சிந்தையேன்
தூரிய மேற்கிளர் சோதியின்பு தோய்
சொருப மாட்சியிராம லிங்கனார்
கிரியை நீக்கிய ஞானமென்கணை
கிளசவேயருள் வார்தொ லன்பினே

... (56)

(தந்த தன்னன தான தந்தனா)

அன்பு பின்னிய தான சிந்தையா
 ரஞ்ச லென்னுமி ராமலிங்கனார்
 இன்பு மன்னிய வாழ்வு கொண்டுளா
 ரெங்க ளன்னை பிதாநி கர்ந்துளார்
 வன்பில் பொன்னுடலோடி லங்குவார்
 மன்று ளின்னட நாய கன்றிரு
 முன்பு தன்னிருவோரி னின்றுளார்
 முண்டகன்முதலோரு மொஞ்சவே

... (57)

(தந்தனா தனதான தந்தனா தந்தனா)

ஒஞ்சியே மடமாதி னண்பலார் முன்புபோ
 யொன்றுமே குறையோதி நின்றிலே னுன்கணை
 யஞ்சிடேன் முறையோத நின்றுளே னின்றுநா
 னங்கனா குரு ராமலிங்கமே வந்துகா
 வஞ்சமாகிய மாயை யின்பொலா விம்பமா
 மைந்துசேர் மனமா லடங்குநாளென்றதோ
 தஞ்சநீ யெனையாளமுந்துவாய் முந்துவாய்
 சங்கரா வடலூருண் மன்றுவாழ் தந்தையே

... (58)

(தந்தனா தானனா தனதான தந்தனா)

தந்தைநீ தாயுநீ குருராமலிங்கமே
 சங்கையே தீருமாறெனையாளமுந்தினாய்
 மைந்தனா னாகினே னிசைபாடு மன்பினான்
 மங்களா காரமா முனதாள் வணங்குவேன்
 சொந்தனியாகினாய் துணையாக நின்றனாய்
 துங்கமார்வாழ்வுசேர் சிவபோகவின்பமே
 பெந்தநாளீகுவாய் வடலூ ரமர்ந்தவா
 வென்றுளோர் சோதிபோல் வினையாட கண்டனே

... (59)

(தனதான தந்த தனதான தந்தனா)

வினையாட வந்த பரஞான சித்தனார்
 விதியாதியும்பர் பணிபேறு பெற்றுளார்
 சனையாத விந்து தனிலே யுதித்ததோர்
 சககோடி யெங்குமொளிரா தவத்தினார்
 கொனையாடுகின்ற கொடுநோய் மருத் தனார்
 குருராம லிங்கர் சரணம் வழுத்துவோம்
 இனையாமனின் று தவமே யியற்றுவோ
 மெழிலாரணஞ்சொ னெறியே வளர்ப்பமே. ... (60)

(வேறு)

ஆரணஞ்சொனெறியே வளர்க்கவுன தருனையே பெரிது நாடுவேன்
 அது குறித்துனது பாததாமரையி லணியுமாறுதமிழ் பாடுவேன்
 பாரடங்கலு நிறைந்தசோதியது பரமெனுந்தெளிவு மேவியே
 பல்லுயிர்த்திரளு மொன்றை நோக்கிவழி பாடுசெய்து மதபேதமாம்
 போரகற்றிமகிழ் வுற்றபேதமொடு பொருவிலாதவொரு தாதைநேர்
 புதல்வர்போன்மருவிவாமும் வண்ணமிகுபுனிதநின்வருகையுன் னுவேன்
 காரணக்குருவி னீவெளிப்படுமொர் காலமென்றது புகன்றிடாய்
 கருணை தங்கியவி ராமலிங்ககுரு கனகவிம்பநிகர் துங்கனே ... (61)

துங்கமேவுசிவ சோதி யேதுரியசோதி யேகமெனு முணர்வினாற்
 றுவிதமற்ற பெரி யோருளத்திலகு சுந்தரக்குரிசி னீயென
 வங்கணீருலகி லாரணம்புகலு மந்த மாறுமொரு சமரச
 மாகுமென்றுணர்வி லனுபவத்திலுண ரறிஞர் கூடியசன்மார்க்க நற்
 சங்கமொன்றனை வளர்த்த தோர்தலைமை சாரு மாசிரிய னாகினாய்
 தத்து வத்தலைவர் பலம தத்தலைவர் தாம தித்திடவிந் நாளிலே
 எங்க ளுக்கனைய சமர சங்குலவு மினிய ஞானசபை நேர்திகாண்
 இராமலைம்புல னெலாமடங்கவெ லிராமலிங்ககுரு நாதனே ... (62)

நாத தத்துவ முடித்தலத்தினட னம்பு ரிந்திலரு தூயதோர்
 ஞான நாடகர்பொ னம்பலத் திறைவர் ஞாலமுய்யவடலூருளே
 யாதரத்தினொடு தாமெழுந்தருளுமாறு சிற்சபை யமைத்துளா
 யன்ன தோர்சபையி லவரெழுந்தருள வவருடன் ரொடருநேயமார்
 மாத வப்பெரிய ரோடுகீயும்வரு மாட்சிமைக்குரிய காட்சியிம்
 மகியி வித்தருண நடைபெறிற் கருணைவள்ளலேயுனையெல் லோருமே
 யேத மற்றகுரு வென்ப ரின்னசெய லெந்த நாணிகழுமோ சொலா
 யிராம லஞ்சமல நிராமயங்குலவு மிராமலிங்ககுரு மூர்த்தியே ...(63)

மூர்த்த மத்தனையு முனது சுத்தவருண் மூர்த்தமென்று தொழுமன்புகம்
 முதல்வர்கொண்டருளுமூர்த்தமேயுனது மூர்த்தமென்றுணர்விவேகமும்
 போர்த்தமூலவிருள் கெடவு னாதிகள்போற்றி வெல்லுநல தீரமும்
 புலையி னோடுகொலை நிகழ்த ராமலருள் புரிகொ லாவிரத மாட்சியுஞ்
 சீர்த்த தேகமிசைமுத்தி யின்கணுயர் சித்திபெற்றொளிர் விசேடமும்
 சித்தர் முத்தர்தம தருளினுக்குரிய சிறிய னென்றெனையு மேற்றிடக்
 கூர்த்த நின்கருணை நோக்குமென்புடைகுலாவ வைத்தருள வேண்டுமால்
 கொண்டனோர்தருமிராம லிங்ககுரு குன்றின்மேலிலகு தீபமே ...(64)

தீப மொத்திலகு ஞானதேகமது தெரிதராதுடை யுதித்துநீ
 திரையினுட்குலவு சிவமெனப்பெரியர் சித்தர்கைதொழ வுலாவினாய்
 கோபமற்றகரு ணாக ரக்கடவுள் கொள்கை யிதென வுணர்த்தியே
 குவலயத்துனை யடுத்தமாந்தர்புலை கொலைசெயாவகை விலக்கினாய்
 தாபமார்கனன மரண நோய்முதல சங்க டங்கள்கெடு மாறுநற்
 றயவி னோடுசெயு மன்ன தானநிகர் தானமின்றென விளக்கினாய்
 நீபமாலைபுனை முருகவேளருளுநிமல ஞானமது பெற்றவா
 நிலவு மெய்ப்புக ழிராமலிங்கனெனு நீதனேயருள் வினோதனே...(65)

அருண்மொழிப்பெருமையுலகெலாமுணரெனரிய பாப்பொருள்விரித்தனை
 யவ்விருத்தியுரை யுலகெனுஞ்சொள்ள வமைவதாயினது கண்டபேர்
 பொருள்செய் துண்ணறிவு பெற்றிலார்தமது போதமேற்படுத னோக்கியே
 போற்றுவார்கிலர் பொருமை யாலிகழ்வர்புகழ் வினோடிகழ்வுநாடினா
 விருண்மலத்தடையி னீங்கிவாழ்பெரிய ரிட்டமேவியவி சிட்டனே
 யினிய நெஞ்சறி வுறுத்தலாலனை யெய்துசாதனம் விளக்கினாய்
 மருள கற்றியவ ருட்ப்ர காசனெனும் வள்ளலாகுமொரு தெள்ளியோய்
 மாதவக்குருவிராம லிங்கமென மண்ணுளோர்புகழு மண்ணலே (66)

அண்ணன் முக்கணர னளவிலாதபுக ழுறைய வல்லவருள் வாக்கினி
யதிக னென்பர்பலர் தமிழ் வாவுடைய வறிஞர்தந்தமுள் வியப்பரால்
வண்ண நின்றிதி யடங்கலுந்தமிழின் மதுரமாமது மணக்குமே
வாதலுர்திரு வாசகத்தினிது மனமுருக்கவல தென்பரே
யெண்ணலாகுமுயர் திருநெறித் தமிழினிலகு சாரமெனலமையுமே
எந்தை நீசுவர் நால்வர் மீதுபக ரின்றமிழ்க்கெவர் வணங்கிடார்
கண்ணி னுவிர்வி மதிநலம்பெரிது காட்டிநின்றகரு னாகரா
காணி லங்குவடலுருண் ஞானசபை கண்டமாதவம கதவனே ...(67)

மகத்துவம்பெருகு ஞானசித்திபுர மன்னு சிற்சபையு னாதனார்
மாசிலாதசிவ சோதிபாதமலர் வனையு நின்றிதி யடங்கலுஞ்
சகத்து வந்துலவியந்த மாறுமுறு சமர சந்தனை யுணர்த்தியே
தமிழினின்பினையுந்குகாட்டுமொருதன்மைவாய்ந்துமிளர்சீர்மையால்
அகத்து நாடுமவர் தமைவசிப்பதென வதனை யோதுநரு மாயினார்
அன்னவாறுதமிழ் பாடவும் பழகுமறிவுடைக்கவிஞர் கற்பரான்
மிகுத்த நிற்பெருமை பேசுநிற்பனுவல் வேறு கூறுநரும் வேண்டுமோ
விண்மணிக்கிணை யிராமலிங்கமென மேதையோர்கள்பகர் போதனே()

மேதையோர்கருது போத்பானுநிகர் புண்ணியக்கருணை வள்ளனின்
புதுமலர்க்கமல பாத மீதடிமை புனைதருந்தமி முவத்தியோ
பாதகக்கொடிய னேனை யுன்றனது பணிசெயும்படி வசிப்பதென்
பவமெலாமறவுய் விக்கநாடியதொர் பரிவுகாட்டினைகொ லுணர்கிலேன்
பூதலத்தவர் வியக்க நீவருமொர் போது கண்டுனடி யார்குழாம்
புக்கு மிக்கொளிர வார்வமேவியது புனிதநின்னுள மறிந்ததே
ஆதலாலெளிய ரேங்களுக்கருள வண்ணலேவருதல் வேண்டுமால்
அமல சற்குருவி ராமலிங்கமென் வறையுநேயர்கள்ச காயனே ...(69)

காயமீதுமிகு மாயமாகும்வரு கால்னார்கவரு முன்புசா
காத கல்விபெற வேண்டுமென்றறிஞர் கட்டு மாசிலுரை பேசினாய்
நாய வித்தையது தேருபாயமெவர் சொல்ல வல்லர்சக மீதிலே
துணையெமக்குனது கருணையென்றுனடி தொழுதுவாழ்த்துமெமை யா
னைய ஞாதுருவு ஞானமுங்குலவ னீத்தவத்துவித நிலையிலே [ஞவாய்
நீக்கமற்றொளிரு மிணையிலாமவுன நிர்க்குணத்தொடுறை மேலவா
தேயமெங்கனு நிலாவு கின்றதொரு சித்திபெற்றசிவ சித்தனே
தேசிகோத்தம விராமலிங்கவுயர் சிற்சுணக்கடலி னமுதமே ...(70)

(வேறு)

கடலினமிர் துண்டார் கடைந்திமையோர் நீமதியா
 லுலலினமிர் துண்டா யுயர்சொருப் சித்திபெற்றாய்
 மடலின்மலர்த் தேன்போற் றிருவருட்பா வாய்மலர்ந்தாய்
 வடலுறையி ராமலிங்க மாமணியே யெண்குணனே ...

...(71)

குணமாய்க் குணியாய்க் குலவுகிற்பாய் பூவின்மது
 மணமாய் விளங்கியெம்மை வாழ்விக்குங் கோமானீ
 கணமாய்த்திகழு மொரு காலபர மேலாமந்
 தணமா மிராமலிங்க சற்குருநின் சேவைநல்கே ...

...(72)

சேவையெனக் கீந்தே திமிரமல நீக்கியியற்
 பாவையுன தாட்புனைந்தென் பாற்கருணை வைத்தருள்வாய்
 தேவையிடத் தோங்கு மிராமலிங்கத் தேவெனநீள்
 பூவைமிகச் சீர்திருத்தப் போந்தகுரு புங்கவனே ...

...(73)

புங்கவர்போன் மன்னுயிர்பாற் பொன்றாப் பெருந்தயவு
 தங்கவளர் காருணிய சாகரமா நீதழைத்தாய்
 துங்கநிறை ஞானவருட் சோதியுருக் கொண்டொளிரும்
 மங்களவி ராமலிங்க மணினின்சீர் வாழியவே ...

...(74)

வேதா கமம் புகனு மெய்ப்பொருளை யாறந்த
 மீதா கியசிவத்தை மேவியருட் சித்திபெற்ற
 நாதா விராமலிங்க நம்பா வுனையடைந்தே
 னீதா வெனைத்திருத்தி யாண்டருள்வாய் நின்னடிக்கே ...

...(75)

அடித்தா மரைமலரை யன்பதனாற் பற்றினின்றேன்
 பிடித்தா யெனைநீநின் பேரருளாற் பெம்மானே
 பொடித்தான் புனைந்தொளிரும் பொன்மேனி ராமலிங்கா
 முடித்தாளெ னெண்ணமென முன்னியுனைத் தொழுவேனே ...

...(76)

வேனில்வேண் மால்கூர்பொன் மேனியுறுங் கட்டழகா
 நானின்மே விச்சைகொண்டே னாதா வெனைப்பிடித்தாய்
 வானின்மே விச்சையற்றேன் வள்ளலிராமலிங்கா
 தேனின்மே லாஞான சித்திநெறி தெரித்தருளே ...

...(77)

பப் பெனக்கே...

...(78)

செய்வா யடுத்தார் திருந்தும்வகை யெல்லாந்
பெய்வாய் முகில்போற் பெருங்கருணை மாரிநின்போ
லுய்வாழ் வெனக்கருள்வா யொப்பி விராமலிங்கச்
சைவாநற் சைவந் தனைவளர்க்க வந்தோனே

...(79)

(வேறு)

...(80)

வந்தா யுருக்கொண்டு தமியேனை வாழ்விக்க வன்றோரிரா
முந்தா சனத்தே யிருந்தாயொண் மலர்நேர் முகங்காட்டின
யெந்தாதை யேராம லிங்காநி னருள்வண்மை யென்சொல்லுவேன்
சிந்தா மணிச்சேவை சிந்தாருலத்தைச் சிதைத்திட்டதே

...(81)

சிதையாத வொளியானதிருமேனி பெற்றுச் சிறந்தோங்குகின்
இதையார விர்தத்தி லருளன்றியிருளேது மின்றென்பதைச்
சுதையாரு மொழியோடு நடைகாட்டு மயலார்கள் சொல்வேண்டுமோ
விதையாசை யறவென்ற குருராமலிங்கைய விமலேசனே

...(82)

விமலர்க்கு வடலூ ரருட்சோதிநாதர்க்கு மெய்யன்புசெய்
முமலச் செருக்கற்ற மாராம லிங்கன்பொன் முளரிப்பதங்
கமலக்கரங் கூப்பியேத்து ந்திருத்தொண்டர் கூட்கிம்மையே
தமலக்கணங்கண் டருட்பேறு சார்தன்மை தானெய்துமே

...(83)

தானென்று மவனென்று மிருதன்மை நாடாது தானந்தமில்
வானென்று நின்றானை வாராவரத்தாகி வந்தெம்மையாள்
கோனென்ற குருராம லிங்கந்தனைக்கண்டு கூடுந்தவர்
நேனென்ற சித்திக்குழுத்திக்கு மயனாடு செல்லார்களே

...(84)

செல்லொன்று மின்போல வயமயோர் நீமதியா
சொல்லொன்று தமிழ்வேட்டுப் சித்திபெற்றாய்
யல்லொன்று மஞ்ஞான நீங்குருட்பா வாடலர்ந்தாய்
இல்லொன்றுமெனையாள வருராய்விங்காவென ...

...(71)

இதயார விந்தத்தை யலர்விக்க வெழுஞான வாதித்தன்
சிதையாவுனருள்கொண்டு சிறியேனு னெல்லாந் தெரிந்தின்பு
மதயானை நெஞ்சத்தினிருண்க்கி யொளியாக்க வரல்வேண்டுமால்
சுதயாக ராராமலிங்கா வருட்சித்தர் சூழ்தோன்றலே ...

...(72)

தோன்றாததுணையாக வொளர்கின்ற நயெங்க டோன்றுந்துணை
நான்றா னெனப்பள்ளி தனைநீத் துருக்கொண்டு ஞானந்தருங்
தோன்றா னெனப்பாரி லுறைவோர் குறிக்கொள்ள வெளிவந்தருள்
ஏன்றா னினுந்தாழ்த்தலெந்தா யிராமலிங் காசார்யனே

...(87)

ஆசாரி யாராம லிங்காவு னடியாரை யாடற்கெனத்
தேசாருருக் கொண்டுவரவேண்டு மிதுவேளை செகமீ தினீ
பேசாத்திருப்பள்ளி தனைநீக்கிடாயேற் பிணக்கின்றியெய்ம்
மீசா வருட்சோதி நெறியார்க்கு மொன்றாத லெவ்வண்ணமே

...(88)

ஒன்றும் பரஞ்சோதியொடு கூடியுறைவா யுருக்கொண்டுநீ
நன்றாக வெளிவந்து சித்தாடலிது காலை ஞாலத்தின்மே
னின்றார்கள் காணச்செய் வாயேனு னருளாட்சி நிலைநிற்குமால்
வென்றாடு மாராமலிங்கார்ய வீதென்றன் விண்ணப்பமே

...(89)

விண்ணப்ப மொன்றுண்டு தமிழேன் மனத்தொன்றும் விழையாதசீர்
நண்ணப் பணித்தாண்டுகல்லாமையில்லாமை நனிநீக்குவா
யெண்ணப் படிக்கென்று துதிகூறுமெனையாள விதுவேளைகாண்
வண்ணப் பரஞ்சோதி சபைகாண வடலுருள் வருமுத்தனே

...(90)

(வேறு)

முத்திநல்கு சித்தசுத்தி முழுதும்வேண்டு நின்னடிப்
பத்திவேண்டு நினதுசீர்கள் பாடவேண்டு நாயினே
னித்தஞான சித்திபெற்று நிலவியெங்கு நின்றவா
வத்தனோடெ னன்னையாகு மனகராம லிங்கமே

...(91)

... (92)

... பத்தியுஞ்
... லவர் சேவடிக்க ணன்புநின்
... டந்த வருணினைந்து பாடுபரிசும் வேண்டுமான்
... லவேர்க னைந்தஞான மோனராம விங்கமே

... (93)

... மோனவீடு கூடுமுன்பு முற்றுணர்வு சேரவும்
... தினலாஞ்செய் வல்லசித்த சாமிதயவு வாய்க்கவு
... ஞானசித்தியொன்ற வுங்க ணல்கி யாளவேண்டுமா
... ஞானமற்ற வாழ்விலோங்கு முசித ராமலிங்கமே

... (94)

உச்சிமீ து வைத்தபாத முள்ளநோக்கி நிற்கவும்
நச்சிஞான வமிர்தமுண்டு நானிறப்பி லாததோர்
விச்சைதேர்ந்து வாழ்வதற்கும் வேண்டினேனருளுவாய்
செச்சை சேர்பொன் மேனிகொண்ட சீலராமலிங்கமே

... (95)

சீலமிக்க சேவைதந்த செயல்கள்போற்றி ஞானமா
மோலிபூண்ட சென்னிபோற்றி முளரித்தாள்கள் போற்றியென்
பாலிரங்கு கருணைபூத்த பதுமவதனம் போற்றிகல்
லாலமர்ந்த வடிகளான வதுல ராமலிங்கமே

... (96)

அதுலஞான மெய்தநோக்கு மங்கனாள் போற்றியுள்
விதலைதீர வருள்வழங்கு மெய்த்தவத்த போற்றிபொன்
மதலையான யேத்திமகிழ்செவ் வாய்போற்றி போற்றிநீள்
யிதுலையாளி நேருஞான வீரராமலிங்கமே

... (97)

வீரஞான வேழமாம்வி வேகபோற்றி மழையினு
சாரபோற்றி மூவிரண்டு தமிழ்நயங்கொ டிருமுறை
வாரமோடு வாய்மலர்ந்த வள்ளல்போற்றி யஞ்சுரூத்
நீரபோற்றி போற்றியெங்க டேவராமலிங்கமே

... (98)

தேவருண்ணு மமிழ்தின்மித் (மறு)
 பாவழங்கு சுத்தஞான பா யோர் நீமதியா
 காவழங்கல் போவ்வழ் தருட்பா வாடலர்ந்தாய்
 னையலோர்ப லோர்வணங்கு ம... ராவென ... (71)

நாத வாழியெம்மை யானுநம்ப வாழியெ...
 போத வாழிஞான சித்திபுரநிவாச வாழிநன்
 னீத வாழிராமலிங்க நிமலவாழி யன்பராஞ்
 சேத னர்கண்மகிழ ஓர்வைதீகத் தேர வாழியே ...

(முற்றிற்று.)

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க.

Thiruvalluvar

தேவருண்ணு மமிழ்தின்மிவ்வுறு)
 பாவழங்கு சுத்தஞான பாமையோர் நீமதியா
 காவழங்கல் போவழங்குப் சித்திபெற்றாய்
 லோர்வணங்குந் தருட்பா ளாடலுந்தாய்
 ...காவென ...

...(71)

ம்மை யானுநம்ப வாழியெய்
 னான சித்திபுரநிவாச வாழிநன்
 ிங்க நிமலவாழி யன்பராஞ்
 டுர்வைதிகத் தேர வாழியே

with humble (உவ்வுறு)

செவ்வய்

17.5.02

28

I. S. Srinivasanara Mohd. Aliyala
B.T. Madras